

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi E. J.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II S (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 23 września 2020 r.:

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

2. zwalnia skarżącą od wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

E. J. pismem z 15 lipca 2020 r., doręczonym do Sądu Najwyższego 27 lipca 2020 r., wniosła skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II S (...), w którym Sąd ten oddalił skargę na przewlekłość postanowieniem z dnia 15 lipca 2020 r. w postępowaniu sądowym toczącym się przed Sądem Rejonowym w O. zakończonym postanowieniem o sygn. akt II K (...) (wcześniej II K (...)) i Sądem Okręgowym w W. zakończonym postanowieniem o sygn. akt IV Ka (...). Domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania skarżąca wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 20.000 zł, zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w (...) do rozpoznania sprawy w terminie 3 miesięcy i zwrotu kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należy pozostawić bez rozpoznania.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie (postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11, z 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17, z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16). Skoro w katalogu tym nie zostało wymienione postępowanie o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, nie jest dopuszczalne wniesienie skargi, której przedmiotem jest takie postępowanie.

Co więcej, zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, środek ten wnosi się w toku postępowania w sprawie, w której miało dojść do przewlekłości. E. J. w niniejszym postępowaniu wniosła skargę na przewlekłość postępowania zakończonego przez Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 15 lipca 2020 r., tym samym, zarówno ze względu na brzmienie art. 3 jak i art. 5 ust. 1 *a contrario* ustawy o skardze na przewlekłość, skarga niniejsza jest nie dopuszczalna z mocy ustawy, co z kolei obliguje do pozostawienia jej bez rozpoznania, stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Z tego względu należało orzec jak w pkt. I sentencji.

Rozstrzygnięcie z pkt. II uzasadnia treść art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Uiszczenie ich przez skarżącą byłoby zbyt uciążliwe ze względu na fakt, że jest ona osobą niepełnosprawną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

